

ზარათი ცისკენ

ეს გული დაისერა,
ნისლია ნაპრალებთან.
ასეა ბედისწერა,
ასეა გაწვალება.

არ მინდოდა ნილაბი,
დარდი მქონდა ისედაც.
მე ოთახში ვიყავი,
მთვარე მაღლა იწევდა.

იდუმალ მხარეების
მოდოდა გრიგალი,
და მკლავდნენ ღამეები
ბედის მძიმე გრიალით

პირჯვარი გადვიწერე
და გთხოვე მოწყალება.
ასეა ბედისწერა,
ასეა გაწვალება.